

VINE TU I LES CANÇONS

TRIO CONXITA BADIA

TRIO CONXITA BADIA
Ulrike Haller, soprano
Pau Casan, piano
Eulàlia Domènech, rapsoda

PROGRAMA

Obres dedicades a Conxita Badia i lectura de cartes inèdites

Enric GRANADOS *Gracia mía* (1915) - Romanç anònim

Jaume PAHISSA *Cançó del mocador* (1927) - Jaume Pahissa

Frederic MOMPOU Neu (1931) - Frederic Mompou

Baltasar SAMPER Capvespre de juny (1935) - Carles Soldevila

Pau CASALS *Balada de la nova Solveig* (1937) - Ventura Gassol

Joaquín NIN-CULMELL *La dama d'Aragó* (1964) - Popular catalana

Carlos GUASTAVINO *La rosa y el sauce* (1942) - Francisco Silva

Narcís BONET *Tot l'estiu l'he enyorada, del cicle
Diades d'amor (1952) - Joan Maragall*

Robert GERHARD *Ventall* (1935) - Ventura Gassol

*Les roses de les temples de l'amiga,
de L'infantament meravellós
de Schahrazada (1918) - J.M. López-Picó*

Eduard TOLDRÀ *Visca l'amor, del cicle*
La rosa als llavis (1936) - J. Salvat-Papasseit

Conxita BADIA *T'estimo tant* - Conxita Badia

ÀUDIOS

Entrevista de Manuel Cubeles a Conxita Badia (Biblioteca Nacional de Catalunya, Fons Conxita Badia)

El tra la la y el punteado, d'Enric Granados (Disc "Homenatge a Granados".

Conxita Badia, veu. Alicia de Larrocha, piano)

T'estimo, de Conxita Badia (BNCatalunya, Fons Conxita Badia)

LECTURES

Carta de Conxita Badia a Frederic Mompou (1969)

Cartes de Ventura Gassol a Conxita Badia (1935)

Carta de Conxita Badia a Ventura Gassol (1950)

Carta de Pau Casals a Conxita Badia (1953)

Carta de Conxita Badia a Pau Casals (1960)

Carta de Carlos Guastavino a Conxita Badia (1964)

Carta de Narcís Bonet a Conxita Badia (1975)

Carta de Robert Gerhard a Pau Casals (1932)

Carta de Robert Gerhard a Conxita Badia (1948)

Entrevista d'Oriol Martorell a Conxita Badia (Setmanari Tele/Estel, 1967)

OBJECTES

L'espai de lectura s'ha fet amb objectes històrics familiars de Conxita Badia

AGRAÏMENTS

Arxiu Alicia de Larrocha

Arxiu Nacional de Catalunya

Biblioteca Museu Víctor Balaguer

Biblioteca Nacional de Catalunya

Família de Conxita Badia

Fundació Frederic Mompou

Fundació Pau Casals

Institut d'Estudis Vallencs

Museu de la Música

CARTELL

David Ruano

TÈCNIC DE SO

Jaume Edo

GRACIA MÍA – Romanç anònim

Gracia mía, juro a Dios que sois tan bella criatura,
Que a perderse la hermosura, se tiene de hallar en vos.
Fuera bienaventurada en perderse en vos mi vida,
Porque viniera perdida para salir más ganada.
¡Ah! Seréis hermosuras dos en una sola figura;
Que a perderse la hermosura se tiene de hallar en vos.
En vuestros verdes ojuelos nos mostráis vuestro valor,
Que son causa del amor, y las pestañas son cielos:
Nacieron por bien de nos; de ellos nace mi locura.

CANÇÓ DEL MOCADOR – Jaume Pahissa (1880-1969)

Cada nit passava sota el teu balcó, tu em feies la senya amb el mocador.
El mocador era blanc o de color: si era blanc venies, si no ho era, no.
Una nit més clara no et viu al balcó: vora la finestra veig el mocador:
No era el blanc ni el negre, era el de color! Ai l'amor darrera no t'he vist més no.
Ai, adéu primera, Ai, adéu darrera amor.

NEU – Frederic Mompou (1893-1987)

No és neu són flors de cel.
Cor meu com te desfulles.
Són fulls de ma vida esquinqats.
Plujeta de paper blanc.
No és neu són flors de cel
Dolor com te desfulles.
Ai! Quina tristesa fa.

CAPVESPRE DE JUNY – Carles Soldevila (1892-1967)

Sota els arbres, bosc endins les grans ombres es dilaten,
Es desmaïen els camins i les serres s'amoraten.
Al lluny passa lentament una llorda silueta,
Un espectre somnolent: l'home, els bous i la carreta.
Va deixant rastre daurat una garba mal lligada...
(ai aquesta olor de blat en la tarda assossegada!)Boira clara dels fondals sobre el negre bosc rellisca;
Puja en lentes espirals i entre els arbres s'endormisca.
Quiet és l'aire. Res: ni un bri d'herba ni una fulla oscil·la.
Tot apar que va a morir d'eixa posta tan tranquil·la.
És l'enyor d'un goig perdut o l'anhel que es cansa i plora?
D'on arriba la inquietud que em desvetlla en aquesta hora?

BALADA DE LA NOVA SOLVEIG – Ventura Gassol (1893-1980)

Dec posar tanta enyorança, amor meu, en la cançó,
Que fins la mar s'abonança per a sentir-la millor;
Tant de somni i de delera, que, de sentir-la només
De sola i deserta que era ja és blanca de tants velers.
Cada desig una vela, cada vela un pensament,
Les ales que el cor anhela ja volen al bat del vent.
Tres velers van de viatge i els empeny una cançó,
Jo em quedo sola a la platja per esperar-t'hi millor.
Que, quan vegis la mà fina que governa els tres velers.
Et plaurà tant la joguina, que no em faràs glatir més.
Mes filles, les fetilleres que un mateix somni s'enduu,
Les tres s'han fet marineres per venir-te a buscar a tu.
Si la mitjana hissa veles, la gran ja pren el timó,
I la que tu més anheles, a proa de mascaró.
Sols de veure-les, brunzia tan fi la Rosa dels Vents,
Que la mar llisa es diria el llac dels meus pensaments.
I jo Amor, canta que canta com una Nova Solveig...
Si sabies com m'espanta quan em sembla que ja et veig.
I que ja et sento que clames per damunt l'embat del mar
I que tota jo em faig flames per fer-te millor de far!
La cançó de l'enyorança quin encís que té més gran!
Ai, velers de l'esperança, digueu: per què trigueu tant?

LA DAMA D'ARAGÓ – Cançó popular catalana

A Aragó n'hi ha una dama que és bonica com un sol;
Té la cabellera rossa, li arriba fins els talons.
Ai, amorosa Agna Maria, robadora del meu cor! Ai de l'amor!
I qui és aquesta dama que llença tal resplendor.
Filla n'és del rei de França, germana del d'Aragó!
Ai, amorosa Agna Maria, robadora del meu cor! Ai de l'amor!

LA ROSA Y EL SAUCE – Francisco Silva (1873-1940)

La rosa se iba abriendo
Abrazada al sauce,
El árbol apasionado,
La amaba tanto!
Pero una niña coqueta
Se la ha robado,
Y el sauce desconsolado
La está llorando.

TOT L'ESTIU L'HE ENYORADA... – Joan Maragall (1860-1911)

Tot l'estiu l'he enyorada a dintre el cor,
I ara l'han vista els ulls que resplendia
Amb el novell infant, ja al braç, i fort.
L'he vista molt de lluny, a ple migdia,
Ella alçava l'infant davant del sol,
I el besava en la llum que els resplendia.

VENTALL – Ventura Gassol (1893-1980)

Cuita ventall, trenca-li un xic l'alè,
Sigues de tots el més serè,
Que sempre que la sento cantar així,
Tinc por que un dia arribi a fer-ho tan fi,
Tan prim i tan enlaire,
Que la veu se li trenqui a mig aire,
Entre dos cels,
Pluja de vidre, degotís d'estels.

LES ROSES DE LES TEMPLES DE L'AMIGA – J.M. Lopez-Picó (1886-1959)

Les roses de les temples de l'amiga
Més roges són que els dàtils en raïms,
I la dolçor del bes que el bes obliga
Més dolça que els més dolços regalims.
Miracle de la llum,
L'amiga és feta de seda i perles,
Clara i transparent si el cap decanta,
En el seu braç, perfeta,
S'emmiralla la lluna del creixent.
És com la flama dreta si es detura
I quan camina té de l'aigua el joc.
Dòcil com l'aigua i sospirant i pura
I arboradora com el crit del foc.

VISCA L'AMOR – Joan Salvat-Papasseit (1894-1924)

Visca l'amor que m'ha donat l'amiga
Fresca i polida com un maig content!
Visca l'amor, l'he cridada i venia,
Tota era blanca com un glop de llet.
Visca l'amor que m'ha donat l'amiga
Fresca i polida com un maig content.
Visca l'amor que m'ha donat l'amiga
Que ella també es delia.
Visca l'amor: la volia i l'he pres.

T'ESTIMO TANT – Conxita Badia (1897-1975)

T'estimo, t'estimo tant.